JUNIORII — BAZA FOTBALULUI NOSTRU

Activitatea juniorilor constituie una din cele mai importante probleme ale fotbalului nostru. Din marea masă a acestor tineri jucători se ridică în fiecare an noi şi noi elemente talentate, care asigură cadrele necesare echipelor reprezentative şi care devin elemente de bază în echipele prime. Să ne amintim doar de juniori ca Ene II, Mateianu, Ioniţă, Ivansuc, Neacşu, Tabarcea, Jenei, Dridea, Sfetcu, V. Anghel, Georgescu, Neamţu, Mureşan, Copil, Nedelcu şi mulţi alţii, care astăzi activează cu mult succes în prima categorie a campionatului republican. Mulţi dintre ei au contribuit cu talentul lor la creşterea prestigiului internaţional al fotbalului nostru. Sînt cunoscute succesele obţinute de reprezentativele noastre pe plan internaţional şi mai ales la Turneul de Juniori U.E.F.A., unde în marea majoritate a cazurilor tinerii noştri fotbalişti au ocupat locuri fruntaşe. Anul acesta ei au ajuns pînă în finala competiţiei.

Fotbalul nostru dispune de mari rezerve de jucători tineri talentaţi. Se pune întrebarea: cum îşi desfăşoară ei activitatea lor competiţională? Există pretutindeni grijă şi preocupare pentru echipele de juniori? In ce măsură sînt asigurate toate condiţiile necesare unei bune instruiri?

Iată ceea ce am căutat să aflăm colindînd cîteva terenuri unde erau programate jocuri de campionat sau stînd de vorbă cu activişti sportivi. Rezultatele le împărtăşim mai jos.

Fază dintr-un meci din campionatul orăşenesc de juniori, Dinamo II (în tricouri de culoare închisă) — Rapid II (tricouri albe).

Foto: T. Roibu

ECHIPE MULTE, DAR INTERES PUŢIN

Campionatul de juniori al regiunii Constanţa este organizat pe patru grupe a 10 echipe. Pînă în prezent, cu două etape înainte de încheierea turului, o bună pregătire au dovedit echipele Dinamo Constanţa, Electrica Constanţa şi IMUM Medgidia. Trebuie arătat însă, că unele asociaţii sportive privesc superficial problema juniorilor. Ele prezintă echipe numai pentru că sînt obligate şi pentru a nu pierde jocurile de seniori. Este cazul echipelor ICAS Constanţa, Transporturi Constanţa, USAS Năvodari. Din această cauză disproporţia valorică dintre echipe se observă şi din rezultate printre care scoruri cu adevărat impresionante: SNM Constanţa—ICAS 18—0, SNM Constanţa—USAS Năvodari 15—0, Farul Constanţa—Transporturi Constanţa 14—0.

La majoritatea asociaţiilor sportive care au echipe de juniori în grupa de Nord (raioanele Tulcea, Istria, Măcin, Hîrşova) s-a observat de asemenea o totală subapreciere a problemelor legate de activitatea juniorilor. Astfel, Flamura roşie Tulcea, care are o activitate fotbalistică destul de mare, nu a reuşit nici măcar să aibă o echipă completă, prezentîndu-se la unele meciuri cu numai 9 sau 10 jucători. Faptul este cu atît mai regretabil cu cît în cadrul asociaţiei îşi desfăşoară activitatea un antrenor calificat (C. Mieroiu).

Alte exemple asemănătoare le oferă asociaţiile sportive Rapid Casimcea şi Înfrăţirea Cogealac, la care neprezentarea echipelor de juniori la meciurile în deplasare a devenit o practică. De asemenea, nu sînt rare cazurile în care instruirea echipelor de juniori este lăsată la voia întîmplării. Tipic este cazul echipei clubului Farul Constanţa. In campionatul pe 1958—59, după cum se ştie, echipa sa de juniori şi-a disputat finala campionatului republican cu U.T.A. Cu aproape acelaşi efectiv, în campionatul pe 1959—60, ca urmare a dezinteresului clubului ca şi al celor doi antrenori (Lengheriu şi Mihai) — care s-au ocupat exclusiv de formaţia de categoria A, echipa de juniori nu a putut cuceri nici titlul de campion al oraşului. De fapt, pînă săptămîna trecută, juniorii acestui club erau lăsaţi în grija cîte unui jucător...

Dezinteresul unor asociaţii şi cluburi este cu atît mai condamnabil cu cît realitatea a dovedit că din rîndul juniorilor s-au ridicat elemente de perspectivă ca: Bîtlan, Presada, Alexe, Manolache (Farul), Bozdoc, Dragu (Dinamo Constanţa), Răducanu, Argeşeanu, Rusu (Electrica Constanţa). Pocrişte, Strîmbeanu (Ancora) etc.

Cîte asemenea elemente talentate nu se vor pierde dacă asociaţiile sportive nu vor înţelege să adopte o atitudine corespunzătoare faţă de acest rezervor al fotbalului de mîine?

Toată atenţia procesului instructiv-educativ!

Nu de mult am stat de vorbă cu Vili Covaci, metodist pentru fotbal la U.C.F.S. regiunea Cluj. Subiectul: activitatea competiţională a juniorilor în regiunea Cluj. Din discuţie am tras cîteva concluzii interesante.

Campionatele — regional (în 3 serii geografice a 12 echipe) şi orăşenesc (într-o serie de 14 echipe) — se desfăşoară cu regularitate, dar asociaţiile sportive le consideră drept scop în sine şi nu ca un mijloc de instruire a tinerilor jucători. *De aici şi unele încercări de a introduce în formaţii jucători fără drept de joc sau depăşiţi ca vîrstă. Desigur că sînt asociaţii sau cluburi sportive care manifestă o vie preocupare faţă de juniori şi în această privinţă trebuie citate C.S.M. Cluj (antrenori Nagy şi Nistor), Ştiinţa Cluj (antrenor Munteanu), Ind. Sîrmei C. Turzii (antrenor Lazăr), Gloria Bistriţa (antrenor Florea), Unirea Dej (antrenor Husa), Meseşul Zalău (antrenor Covaci) etc. In schimb, la multe din echipe, printre care Arieşul Turda, Metalul Aiud, Soda Ocna Mureş) preocuparea pentru creşterea, instruirea şi îndrumarea juniorilor este slabă.*

Pe de altă parte, alcătuirea seriilor campionatului regional nu-i tocmai inspirată. Etapele desfăşurate pînă în prezent au scos în evidenţă o disproporţie ca valoare între echipe, de unde şi scoruri astronomice: C.S.M. Cluj—Metalul Aiud 28—0 sau Gloria Bistriţa-Someşul Jibou 22—0!... *In această privinţă se pune problema revizuirii seriilor, lucru pe care — de altfel — şi l-a propus să-l facă comisia regională de fotbal în campionatul viitor.*

In sfîrşit, insuficienta preocupare pentru activitatea juniorilor la unele asociaţii duce la o slabă muncă educativă cu aceşti tineri fotbalişti. *Vili Covaci ne spunea că* se înregistrează multe eliminări, aproape fiecare etapă se soldează cu cîte 6—7 juniori excluşi din joc!... *Şi nu-i de loc bine. Lăsînd la o parte orice veleitate la titluri sau cupe, asociaţiile sportive trebuie să-şi îndrepte atenţia exclusiv spre procesul instructiv-educativ cu juniorii, pe creşterea acestora în spiritul moralei noastre socialiste, al comportării disciplinate şi demne pe terenurile de sport.*

Unii arbitri nu dau importanţa cuvenită meciurilor de juniori, neprezentîndu-se sau prezentîndu-se pe teren cu întîrziere, ca Fr. Mateescu la meciul Quadrat-I.T.B.

— Hai mai repede că e tîrziu!
— Lasă că au destul timp să aştepte, sînt de-abia... juniori!

Desen de CLENCIU

Cînd nu cunoşti regulamentul...

Meciul de juniori Dinamo II — Rapid II nu începuse încă. Arbitrul îndeplinea formalităţile premergătoare: completarea raportului de arbitru cu formaţiile respective şi identificarea jucătorilor. Rapid II trecuse pe raport 10 jucători, dar pe teren se pregăteau să intre 11. Arbitrul Sobcovici a observat însă şi a cerut legitimaţia juniorului netrecut pe raport. Delegatul echipei Rapid II a răspuns că nu are nici carnetul tip FRF şi nici carnetul de membru UCFS, dar l-a asigurat că juniorul este legitimat pentru Rapid. Cum regulamentul campionatului de juniori precizează că în lipsa legitimaţiei tip FRF şi a carnetului de membru UCFS jucătorii trebuie să prezinte în mod obligatoriu buletinul de identitate, arbitrul a cerut să-i fie prezentat acesta. Dar juniorul nu a avut nici buletin de identitate. In această situaţie, arbitrul nu a admis pe jucătorul respectiv în meci. Cu toate acestea, delegatul echipei Rapid II şi-a îndemnat juniorul să intre pe teren, încercînd în felul acesta (incorect) să strecoare pe junior. Pe bună dreptate arbitrul a exclus pe juniorul respectiv de pe teren.

Astfel că pînă la urmă, Rapid II a trebuit să joace un meci întreg în 10 oameni şi să piardă la scor (7—0) din necunoaşterea regulamentului, la care adăugăm şi neglijenţa conducerii.

Arbitrajul ridică probleme

Deşi era o oră matinală (8), duminică dimineaţa tribunele stadionului Progresul cunoşteau o vie animaţie. Numeroşi elevi, unii împreună cu părinţii lor, veniseră să-şi susţină echipele preferate: se întreceau Progresul — Rapid (copii) şi Progresul — Laminorul (juniori). O bună impresie ne-a făcut echipa de copii a clubului Rapid (antrenor I. Costea). Alcătuită din jucători cu o bună pregătire fizică, această echipă practică un joc plin de vioiciune. Cel mai bun de pe teren a fost Radu Alexandru (Rapid), elev la o şcoală profesională de petrol şi gaze. El este un înaintaş mobil, cu pătrunderi agresive, care trage la poartă mult şi din cele mai dificile poziţii.

Clubul Progresul are două echipe de juniori şi trei de copii — toate pregătite de către antrenorul Ion Kluge. Ne-au plăcut îndeosebi prima echipă de juniori, pe care am urmărit-o evoluînd în compania echipei Laminorul. Mai ales, în repriza întîi, tinerii fotbalişti ai Progresului au prestat un joc plin de combinaţii executate în viteză, pe poartă, cu schimburi de locuri, şuturi multe şi puternice la poartă. Juniorii Laminorului, antrenaţi de către instructorul voluntar Anghel Popescu, posedă o bună pregătire fizică, controlează bine balonul. Inaintarea însă recurge deseori la combinaţii inutile în faza de finalizare a acţiunilor. Ne-a impresionat plăcut disciplina exemplară, care a domnit tot timpul pe teren.

Şi acum cîteva probleme cu privire la arbitraje. Din discuţiile avute cu antrenorii echipelor a reieşit că delegările de arbitri la meciurile de copii şi juniori nu sînt făcute întotdeauna în mod judicios: sînt delegaţi uneori elevi-arbitri, alteori arbitri cu o slabă pregătire. Este de datoria colegiului orăşenesc de arbitri ca în viitor să privească această problemă cu toată răspunderea. Insuşi faptul că meciul Progresul — Rapid (copii) a început cu un singur arbitru de tuşă, celălalt sosind cu întîrziere, arată că unii arbitri nu privesc cu suficientă seriozitate misiunea ce li se încredinţează.

Mai multă disciplină!

Ne-am deplasat la stadionul Giuleşti pentru a urmări pe campioana republicană de juniori — Rapid Bucureşti *— într-o partidă oficială, din cadrul campionatului Capitalei, cu formaţia T.U.G. Feroviarii au obţinut victoria cu scorul de 5—0 (3—0).*

Ce ne-a plăcut la învingători? a). Predilecţie către un joc deschis, dinamic (este drept, în această partidă adversarul a avut o evoluţie modestă); b). O pregătire fizică acceptabilă, care le-a permis o bună mişcare în teren; c). O bună legătură între compartimente. d). O tripletă alcătuită din jucători tehnici (Dobre, Haţeganu, C. Dinu) şi cu un dezvoltat simţ al porţii, un stoper (Cîmpoca) subtil, în genul lui Apolzan.

Ce nu ne-a plăcut? a) Acţiuni confuze, precipitate, ale liniei de atac pînă în clipa în care s-a înscris primul gol. b). Neseriozitatea care îşi face loc, în aceeaşi linie de atac, în momentul în care echipa şi-a asigurat un avantaj de 2—3 goluri. In asemenea situaţie, interul dreapta Dobre arborează gesturi de mare vedetă, iar C. Dinu (interul stînga) începe să joace de unul singur şi să-şi mustre coechipierii care nu-i servesc mingea „la picior"; c). Discuţii în contradictoriu cu antrenorul, cînd sînt sfătuiţi de pe tuşe, de unde tragem concluzia că din programul de pregătire al acestei echipe de juniori lipsesc lecţiile educative.

Antrenorul I. Urecheatu, într-o discuţie avută după joc, a apreciat ca satisfăcător nivelul de pregătire atins în perioada actuală de formaţia pe care o pregăteşte, dar a considerat că el ar fi putut atinge o treaptă superioară în cazul în care conducerea clubului i-ar fi oferit condiţii normale de lucru. Ce anume, o spunem noi: să-i permită antrenamentele pe teren gazonat...

O doleanţă a juniorilor dinamovişti

În Parcul sportiv Dinamo, printre sutele de tineri care se antrenează zilnic, îşi desfăşoară activitatea rodnică şi numeroase echipe de copii şi juniori de fotbal. Neobosiţii antrenori Şt. Stăncuţescu şi I. Baratki muncesc cu drag cu zecile de copii şi juniori. Urmărind activitatea acestor antrenori ca şi evoluţia echipelor lor în campionat, îţi poţi da seama foarte uşor că clubul Dinamo are o bogată şi valoroasă pepinieră, cu care — după părerea noastră — îşi are asigurate cadrele de reîmprospătare a primei formaţii pe 2—3 ani. Stoenescu, Nunweiller V, Cristoloveanu, Matache, Nunweiller VI, Raitan ş.a. sînt cîţiva numai dintre juniorii care se formează şi se ridică în Parcul sportiv Dinamo. Nu aşteaptă decît prilejul de a se afirma printr-o promovare la timp. Au însă o doleanţă: să se antreneze şi să joace şi ei pe terenul mare cu gazon. Altfel s-ar pregăti, mai bine şi cu mai multă plăcere, şi altfel s-ar comporta în jocuri. O doleanţă pe care — nu ne îndoim — conducerea clubului o poate satisface în interesul propriu al secţiei de fotbal.

ŞI CEL MAI BUN POATE STA PE TUŞĂ!...

Duminică dimineaţa, pe terenul Quadrat din Capitală. O dimineaţă caldă, de toamnă, care a adus în mica tribună a terenului şi în jurul lui cîteva sute de spectatori dornici să asiste la partida de juniori Quadrat — I.T.B.

Încă de la apariţia lor pe teren, cei 22 juniori au lăsat o frumoasă impresie prin echipamentul lor frumos şi curat. In plus, mulţi dintre ei, bine dezvoltaţi fizicеşte, au plăcut şi prin calitatea jocului prestat, deşi cei mai mulţi abia anul trecut au încălţat ghetele de fotbal. Juniorii de la Quadrat (antrenor I. Carnik) au acţionat cu deschideri lungi pe aripi, terminate cu centrări periculoase în faţa porţii; cei de la I.T.B. (antrenor L. Sfera) s-au dovedit posesori ai unei mai bune tehnici individuale. S-a remarcat în special centrul înaintaş Stănciulescu. El însă face „caz" de tehnica pe care o posedă, ţine mingea mai mult decît trebuie şi ia jocul pe cont propriu atunci cînd ar trebui să trimită balonul unui coechipier. Pentru acest motiv Stănciulescu a şi stat un meci pe tuşă. De la Quadrat, o impresie frumoasă a lăsat Nicolae Constantin, inter stînga, care în afara numelui are exact alura cunoscutului înaintaş de la C.C.A.

Dacă jocul practicat de cele două echipe a mulţumit în bună măsură, nu acelaşi lucru putem spune despre terenul Quadrat, negazonat şi tare ca... betonul.

O primă concluzie care se impune înseamnă de fapt o repetare a unei afirmaţii iniţiale: fotbalul nostru are asigurate multe cadre tinere cu talent. In al doilea rînd, trebuie subliniat că sînt multe cluburi şi asociaţii sportive care acordă importanţă activităţii juniorilor, după cum există numeroase comisii locale de fotbal care vădesc în bună măsură grijă pentru competiţiile de juniori.

Dar, în acelaşi timp, se constată cîteva lipsuri esenţiale care fac ca activitatea juniorilor — de instruire şi competiţională — să nu se desfăşoare la nivelul dorit şi să nu dea roadele aşteptate. Una din cauze se găseşte în faptul că echipele privesc campionatele drept scop şi nu mijloc pentru îmbunătăţirea pregătirii juniorilor. De aici şi desfăşurarea unor antrenamente necorespunzătoare cerinţelor activităţii juniorilor. Majoritatea antrenamentelor au loc pe terenuri denivelate şi tari, ceea ce împiedică însuşirea corectă a execuţiilor tehnice. Nu sînt folosite aparatele ajutătoare. Mulţi juniori rămîn cu deprinderi tehnice greşite, cu care promovează pînă în categoria A, unde cu greu mai pot fi corectate. Pe de altă parte, nu toate echipele dispun de cadre tehnice calificate, iar prezenţa jucătorilor din primele echipe la antrenamentele juniorilor a rămas pînă azi un simplu deziderat. Nu se iau măsuri pentru crearea de instructori voluntari dintre jucători sau foştii jucători. Alcătuirea seriilor în campionatele de juniori s-a făcut de multe ori cu superficialitate: între echipe există mari diferenţe de valoare, care duc la scoruri astronomice şi care au o înrîurire morală asupra echipelor slabe. In sfîrşit, arbitrajul lasă încă de dorit ca delegări şi calitate.

Toate acestea sînt lipsuri importante care trebuie lichidate urgent. Asociaţiile şi cluburile sportive în primul rînd au datoria să privească cu toată seriozitatea problema juniorilor. Procesul lor instructiv-educativ trebuie întărit şi îmbunătăţit, iar activitatea competiţională trebuie să devină un mijloc de desăvîrşire a pregătirii lor. Numai astfel juniorii vor creşte şi se vor dezvolta în raport cu necesităţile fotbalului nostru, cu cerinţele mereu crescînde ale mişcării noastre sportive.

Materiale redactate de: PETRE GAŢU, PUIU ENACHE — corespondent regional —, GH. NICOLAESCU, M. TUDORAN şi C. MACOVEI.